

EGALITATEA ÎN DREPTURI A TUTUROR CETĂȚENILOR

— o măreață cucerire a socialismului în România

„Aplicînd concepția revoluționară a deplinei egalități în drepturi între toți cetățenii patriei noastre, fără deosebire de naționalitate, partidul nostru a știut să rezolve în mod just și să asigure deplina egalitate în drepturi pentru toți oamenii muncii, să creeze condiții ca aceasta să nu fie declarativă, ci reală — atît în domeniul forțelor de producție, al relațiilor sociale, cît și în ce privește participarea la activitatea de conducere a tuturor domeniilor, posibilitatea asigurării condițiilor de folosire a limbii proprii în învățămînt, în activitatea culturală și în alte sectoare. Putem spune că și aceasta este una din realizările cu care societatea noastră socialistă, partidul nostru comunist se pot mîndri. Am fi mulțumiți dacă naționalitățile de pretutindeni s-ar bucura de aceleași drepturi, ar trăi în aceleași condiții în care trăiesc naționalitățile din România“.

NICOLAE CEAUȘESCU

Rezolvarea științifică, marxist-leninistă a problemei naționale

(Urmare din pag. 1)

acestei problematici complexe. Dar cea mai însemnată teză, și în cele din urmă decisivă, care se referă la miezul problemei, este cea privind edificarea bazei materiale, condițiile esențiale, de neînlocuit a oricărui concept de dreptate, egalitate, echitate socială și națională. Industrializarea echilibrată și armonioasă a țării, a tuturor zonelor României constituie factorul de cea mai mare forță dinamică în viața societății, capabil să influențeze pe toate planurile, inclusiv pe plan social și cultural, ridicarea la un nivel superior de calitate a întregii noastre vieți. Aceasta operă de înălțare economică a conferit în mod concret șanse egale de afirmare și de ridicare nu numai a tuturor județelor și localităților patriei, ci și a tuturor oamenilor muncii, a întregului popor muncitor.

Politică noastră de industrializare a dus la creșterea numerică a clasei muncitoare. Procesul intens de profesionalizare, edificarea nivelului de cunoștințe sub imboldul existențelor industriei moderne au avut un rol imens în ridicarea a sute de mii de oameni, români, maghiari, germani și de alte naționalități, la un nivel superior de cultură și civilizație, determinînd mutații de înimaginabilă anvergură în modul lor de viață, în orizontul și în statutul lor social. Au crescut puternic ponderea, rolul, maturitatea politică, nivelul de conștiință socialistă și forța dinamică a clasei muncitoare, clasa conducătoare a societății. Fenomenul și tendința acestuia au implicat în mod complex și binefăcător și asupra procesului revoluționar de rezolvare a problemei naționale. Dincolo de crearea a zeci și zeci de mii de locuri noi de muncă în fiecare județ, inclusiv în cele în care trăiesc, alături de români, fii maghiari, germani, sîrbi și de alte naționalități ai patriei, dincolo de bararea migrațiilor, trecerea de odinioară în estarea milioane de existență, dincolo de restructurarea socio-profesională radicală produsă de acest proces, împreună cu toate efectele sale asupra nivelului cultural și de civilizație — sîntem beneficiarii morali și ai unei influențe directe pe care această nouă clasă muncitoare o exercită asupra adâncirii prieteniei și frăției. Spiritul colectiv, coeziunea cea mai intensă se manifestă în mediul muncitoresc, nu numai datorită tradițiilor revoluționare ale unității, atît de puternice în sinul clasei muncitoare, dar și datorită specificului muncii în industrie: adevărată școală-atelier a frăției.

Noua industrie a creat și cadrul cel mai propice activității culturale de masă și în limbile materne ale naționalităților, cultivării și păstrării folclorului, a tradițiilor specifice, a obiceiurilor populare. Desigur, în hala modernelor filaturi fetele nu mai dîntă lingă utiului lor precum cînta bunica la tors. Dar corul, echipa de dansuri sau de teatru a intrerprinderii își face apariția pe scena imensă a țării, pe scena micului ecran, pe scena Festivalului „Cîntarea României”, la care au participat, în ultima sa ediție, peste 9000 de formații ale

naționalităților conlocuitoare cu un efectiv de aproape un sfert de milion de membri.

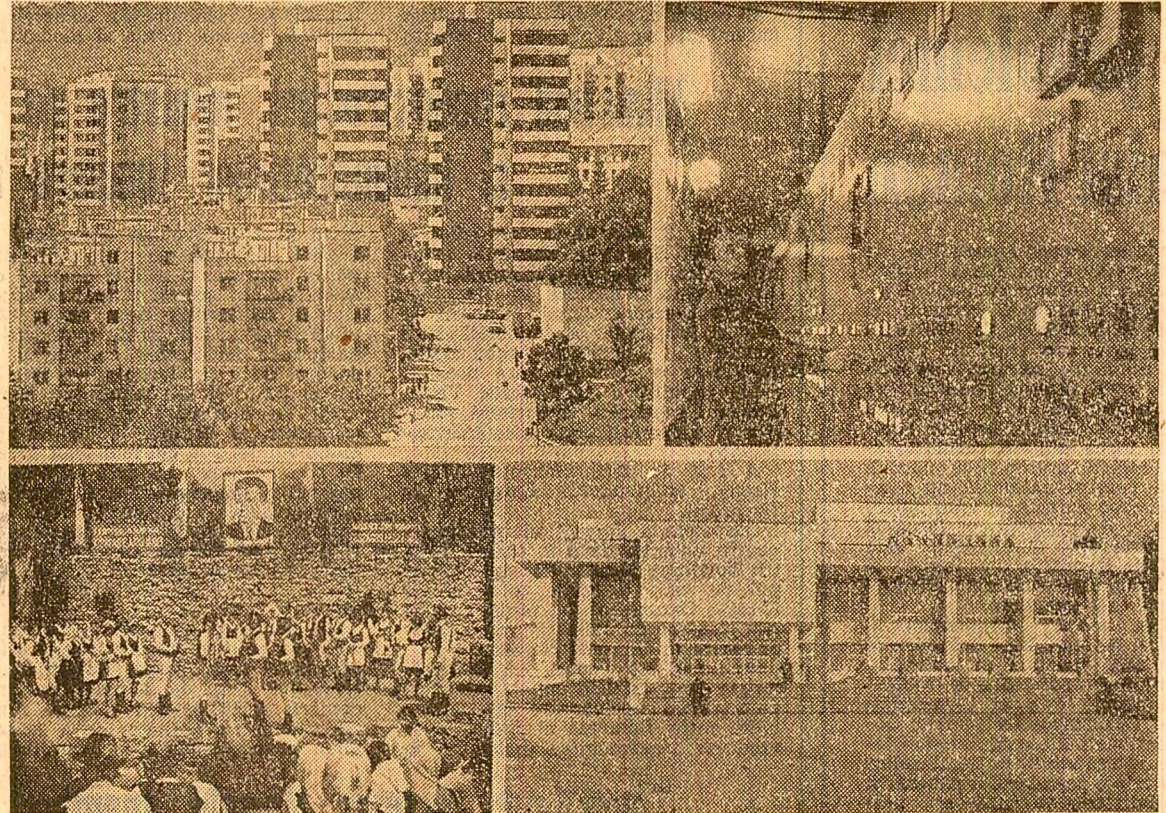
Statul nostru acordă o deosebită grijă și atenție asigurării condițiilor de propășire a personalității spirituale a fiecărei naționalități, asigură condițiile de învățămînt în limba maternă, înflorirea literaturii, artei, culturii naționalităților. E suficient să ne referim la bogata activitate a Editurii „Kriterion” și a altor edituri, care îmbrățișează o multitudine de domenii ale creației spirituale a naționalităților, în

a multitudini de aspecte esențiale — România se numără printre puținele țări care au reușit să se mîndrească în domeniul rezolvării democratice, umaniste, marxist-leniniste a problemei naționale.

Un mobil al succeselor noastre îl constituie instituirea unui sistem democratic socialist al consultării maselor largi, al dezbaterii tuturor problemelor cu întregul popor, participării tuturor cetățenilor, inclusiv a celor aparținînd diferitelor naționalități, la elaborarea și realizarea politicii noastre.

lor celor mai reacționare din lume, interesele dușmanilor socialismului, interesele dușmanilor oamenilor muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități, înfrății în muncă și idealuri.

Nu vom permite nimănui să denigreze politica națională a partidului nostru; cuceririle acestei politici nu sînt prea scumpe, înfăptuirile noastre revoluționare comune ne-au costat prea multe jefte, extrem de mari eforturi, pentru ca să admitem lezarea lor. Vom milita ferm și ne vom adu-

Patru imagini din albumul împlinirilor socialiste ale județului Covasna

limba română și în limbile acestor naționalități. Se cuvine să amintim, deopotrivă, largă paletă a vieții teatrale, muzicale, plastice, ziarele, revistele, emisiunile de radio și televiziune în limbile naționalităților conlocuitoare — toate acestea la un loc reprezintă o convingătoare demonstrație a bogăției vieții spirituale a acestora și implicit a condițiilor de care se bucură în România

Naționalitățile conlocuitoare sînt reprezentate în toate forurile conducerei colective — de la organele autoconducerii muncitorești pînă la organele superioare de conducere ale partidului și statului, în care alături de frații lor români, oamenii muncii maghiari, germani și de alte naționalități își pot afirma și dezvolta pe deplin capacitățile, personalitatea, puterea creatoare. Toate acestea sînt bine cunoscute de toți cetățenii țării, din propria lor experiență cotidiană. În cea ce privește profunzimea și originalitatea conceptuală, forța de cuprindere a totalității lucrurilor, cît și în privința rezultatelor practice, a evoluției extrem de pozitive,

Ritmul intens al mutațiilor din societatea noastră, pe calea ridicării la o treaptă superioară de dezvoltare, ne cere mereu noi soluții în cursul optimizării generale a structurii, a modului de funcționare a democratismului nostru socialist. Nici o noțiune socio-politică nu este statică; în lărușul determinat de energicul nostru partid, fenomenele sînt dinamice și au un caracter profund dialectic. Aceasta înseamnă că în procesul de creștere a societății și concomitent a exigențelor generale vom mai avea întotdeauna ce perfecționa. Trebuie să ridicăm mereu nivelul muncii de educație politică, patriotică, culturală și științifică a maselor. Să facem totul pentru a nu permite reinvierea unor manifestări naționalist-burhaze de orîndure ar încerca să apară. Sîntem ferm hotărîți să combatem naționalismul, sovînismul de orice fel. Nu sîntem adepții falselor și scolaristice dileme: care dintre naționalisme este mai periculos. Periculos este întotdeauna cel care se manifestă. Din orice parte s-ar manifesta, el slujește numai și numai interesele cercuri-

ce contribuția și în viitor la perfecționarea pe mai departe a întregii noastre societăți, la întărirea prieteniei și frăției dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare. Istoria a dovedit că numai trăind și muncind împreună, ca niște adevărați frați, oamenii muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități pot asigura înflorirea patriei comune, își pot realiza visurile și aspirațiile fundamentale. Aceste idei fundamentale ale politicii naționale a partidului nostru le sintetiza tovarășul Nicolae Ceaușescu cînd sublinia că „dezvoltarea continuă și perfecționarea democrației noastre socialiste, participarea tot mai activă a tuturor categoriilor de cetățeni la conducerea societății vor contribui la crearea condițiilor ca toți să simtă că nu există nici o deosebire, că într-adevăr societatea noastră socialistă asigură participarea în fapt a întregului popor la făurirea propriilor sale destine, a viitorului său fericit! Aceasta înseamnă rezolvarea a adevărat marxist-leninistă a problemei naționale“.

Nu odată mi s-a întîmplat să întîlnesc această sau aceea țară străină care să-și manifeste umirea că în România există o populație germană cu o conștiință a identității ei naționale deosebit de pronunțate, profund atașată trecutului ei istoric pe acest pămînt, unde s-a constituit ca naționalitate și care și-a păstrat și își cultivă în — o asemenea măsură graul ei natal ca populația conlocuitoare germană din patria noastră. Aceasta umire se explică prin faptul că România nu este singura țară cu o populație germană, ci în numeroase țări de pe continentul nostru, ca pe teritoriul ambelor Americi și chiar și în Africa și în Australia trăiesc populații de origine și limbă germană. În Europa, de exemplu, aceste colectivități care s-au lăsat în afara granițelor țărilor germane însumează peste 2,5 milioane suflete.

Dar niciieri, în niciuna din țările cu naționalități conlocuitoare germane, populația de acest limbă nu dispune de un asemenea sistem extins de învățămînt în limba de predare maternă de la grîdiniță și pînă la absolvirea liceului (și chiar și unele forme de învățămîntul superior) ca cea din România, învățămînt în care, în afara limbii române, a istoriei și geografiei patriei, toate disciplinele se predau și se învață în limba germană.

În nici o țară din care se află cetățeni de naționalitate germană nu există ca în România un întreg sistem de presă în limba germană, constînd în 8 publicații tipărite, în emisiuni zilnice la postulurile de radio și o emisiune săptămînală la televiziune.

În care dintre statele cu populație de această etnicitate există teatre profesionale de stat în această limbă (în cazul României la Timișoara și Sibiu) și un teatru de păpuși (tot la Sibiu) și chiar și o formă de învățămînt profesional pentru pregătirea cadrelor de artiști și regizori sub forma organizării periodice a unor clase germane la Institutul de Teatru „I. L. Caragiale” din București? Ca urmare a Timișoarei este probabil singurul oraș din lume în care funcționează teatre profesionale în 3 limbi (română, maghiară, germană), la fel și Cluj-Napoca, unde și desăsoară activitatea în paralel un ansamblu de operă română și unul maghiar. În același context ar fi de adăugat și faptul la fel de singular al apariției în orașul Timișoara de ziar în 4 limbi diferite (română, maghiară, germană și sîrbă).

Zilele trecute, biroul Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană din Republica Socialistă România a dezbătut într-o ședință anume problemele creației literare în limba germană. Deși numărul

populației germane de la noi nu este mare cu ocazia recensămîntului din 1977 — și-au declarat apartenența la această naționalitate 353 000 de cetățeni români), nu puțini istorici și critici literari de peste hotare numesc producția literară în limba germană din România drept „a cincea literatură germană din Europa”, după cele din R.D.G. și R.F.G., din Austria și Elveția.

În cadrul ședinței amintite s-a consemnat cu satisfacție că în ultimii 5 ani această literatură s-a îmbogățit cu încă 109 lucrări de beletristică, de proză, poezie, de critică și istorie literară. Uniuinea Scriitorilor din România numără în rîndurile sale 30 de membri de naționalitate germană. Dacă adăugăm la aceste

na, de la începuturi și pînă în zilele noastre, că țării noastre au citit și au studiat efectiv practic toate lucrările de seamă ale acestei literaturi, de la Walther von der Vogelweide și pînă la Gerhart Hauptmann și Thomas Mann, și că sînt la curent și cu literatura contemporană din R.D.G. și R.F.G., din Austria și Elveția. Aici ar fi de adăugat că școlarii noștri au studiat cu aceeași seriozitate și literatura română, precum și literatura germană scrisă în România. Și nu mai puțin le-a fost mirarea să aibe că în același învățămînt de limbă germană din România, în acest caz începînd cu anii de grîdiniță, copiii germani își învață limba și dansurile lor populare, își cultivă și practic obiecturile și datinele strămoșești.

amintim faptul că nu există în România socialistă așezare urzună sau rurală în care să trăiască cu oameni ai muncii germani și unde să nu se desfășoare activități culturale în graul și potrivit obiceiurilor și datinelor acestei populații. În cadrul acțiunii de dimensiuni naționale a „Cîntării României” sînt prezente, de multe ori în primele rînduri, și multe din sutele de coruri, formații de dansuri populare, echipe de teatru, fanfare în care activează sugii transilvăneni și svabi bănățeni.

Egalitatea în drepturi a unei naționalități nu se exprimă firește numai pe planul activității culturale-artistice, spirituale, suportul ei îl reprezintă de fapt egalitatea în sfera materială, pe care se întemeiază în fond toate celelalte drepturi care să-l facă pe cetățean, indiferent de naționalitatea de care aparține, să se considere cetățean în întreaga accepțiune a cuvîntului și să-i ofere condițiile afirmării întregii sale personalități. „În fond, egalitatea în drepturi — declara tovarășul Nicolae Ceaușescu în cadrul expunerii făcute în februarie 1971 la plenara Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană — se realizează numai atunci cînd sînt create condiții egale de muncă și de trai, cînd se acționează pentru a se fîuri o puternică bază materială care să asigure oamenilor muncii o viață cu adevărat liberă și independentă... Egalitatea în drepturi poate fi realizată în mod real numai atunci cînd se acționează în mod ferm pentru crearea condițiilor materiale și spirituale ca omul să se poată bucura din plin de toate binefăcătorile dezvoltării, ale socialismului“.

Este cunoscută prețutindeni preocuparea Partidului Comunist Român, a științelor sociale românești în deslușirea locului și rolului viitorului națiunii și ale statutului național în epoca în care trăim, precum și concluzia la care s-a ajuns aici în România că lumea noastră va continua să fie încă multă vreme o lume a națiunilor și a statelor naționale independente și suverane. În același spirit de răspundere pentru viitorul țării a fost relevată și teza ridicată la rangul de politică de partid și de stat și care a fost formulată în Programul Partidului Comunist Român: „Naționalitățile vor continua să existe timp îndelungat, atît în perioada edificării socialiste, cît și în aceea a construcției comuniste, ceea ce va necesita o preocupare continuă pentru asigurarea deplină egalității în drepturi și a condițiilor de afirmare nestingherită a fiecărei naționalități, fără nici o deosebire”. Valoarea acestui concept constă în faptul că el a devenit de mult parte integrantă a practicii politice și sociale de fiecare zi. Faptele vorbesc de la sine.

Să lăsăm faptele să vorbească

Ernst BREITENSTEIN
vicepreședinte al Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană din Republica Socialistă România

109 titluri și celelalte lucrări în limba germană aparute în această perioadă pentru nevoile populației germane, numărul titlurilor depășește 300. Pentru că este bine să mai revădăm în această ordine de idei că avem în vedere în primul rînd numeroasele studii de istorie și etnografie a acestei populații, în această perioadă au văzut lumina tiparului lucrări fundamentale pe aceste teme și că au fost pregătite pentru editare și tipar noi volume ale Dicționarului enciclopedic al graurilor săsești și a Culegerii de documente de istorie medievală a sașilor transilvăneni. Ele reprezintă rodul unei activități de cercetare intensă, îndelungată și de lungă perspectivă, de importanță pentru întreaga activitate de cercetare filologică și istorică românească și chiar și pentru cea a popoarelor învecinate.

Am asistat de curînd în mod întîmplător la o discuție purtată într-un grup de tineri germani, elevi din ultima clasă de liceu și studenți din R.F.G., și din țara noastră. Acțiunile își împărtășeau reciproc informații despre viața de școală. La un moment dat, s-a făcut un fel de trecere în revistă a cunoștințelor reciproce dobîndite în anul de liceu cu privire la literatura germană. Mare le-a fost surpriza tinerilor vestgermani să afle că, spre deosebire de ei, elevii din școlile românești cu limbă de predare germană cunoșteau în profunzime marea literatură germa-

Dar am văzut și oameni maturi veniți din afară și care au avut ocazia să viziteze instituții de învățămînt din țara noastră, mîșcați pînă la lacrimi de seriozitatea cu care se desfășoară la noi procesul de învățămînt, de felul în care aceste unități își înțeleg rolul și rostul educativ, de contribuția pe care școlile de limbă germană o aduc la prezervarea ființei etnice, a identității specifice a populației germane. Să-mi fie îngăduit să amintesc aici și de vizita din toamna trecută la Liceul de matematică-fizică numărul 1 cu limbă de predare germană din Sibiu a președintelui Republicii Federale Germania, Karl Carstens, și a suitei sale. Fac acest lucru pentru că atît înaltul oaspete, cît și toți cei care l-au însoțit s-au declarat profund impresionati de existența unui așezămînt școlar în care se îmbină atît de fericit activitatea de instruire cu cea obștească și culturală, de felul în care această școală se îngrijește și contribuie la păstrarea și dezvoltarea spiritualității proprii populației de naționalitate germană din țara noastră. Și trebuie spus că această instituție de învățămînt sibiiană, veche de peste 6 secole, nu constituie un exemplu izolat, cazuri asemănătoare pot fi întîlnite și la Timișoara și Brașov, la Sighișoara și Mediaș și chiar și în așezări mai puțin cunoscute.

Sirul exemplorilor ar putea și poate că ar trebui să continue. Astfel măcar în treacă vrem să

DIN ALBUMUL MARILOR ÎMPLINIRI SOCIALISTE

Doă imagini grăitoare: Bistrița de acum 15 ani și Bistrița de azi. Doă mărturii despre justețea politicii partidului de dezvoltare armonioasă a tuturor județelor patriei

Foto: Alexandru ANDRON

PENTRU AFIRMAREA IDEOLOGIEI REVOLUȚIONARE ÎN CONFRUNTAREA CONTEMPORANĂ DE IDEI

„Noi realizăm o societate nouă, bazată pe lichidarea asupririi omului de către om, pe proprietatea socială asupra mijloacelor de producție, pe repartiția în spiritul principiilor eticii și echității socialiste. Trebuie să demonstrăm cu putere superioritatea societății noastre socialiste, să demascăm manifestările anticomuniste ale cercurilor celor mai reacționare din diferite țări, care, pentru a masca politica de asuprire a altor popoare, creșterea puterii, a inegalităților sociale, a șomajului, au dezlănțuit din nou propaganda fascistă, anticomunistă, de învrăjpire a popoarelor, de ponegrire a țărilor care au pornit pe calea socialismului.”

NICOLAE CEAUȘESCU

DEZBATERILE „SCIINTEII”

CE URMĂREȘTE

„STRATEGIA

IDEOLOGICĂ”

A ANTISOCIALISMULUI

PROMOVATĂ

DE CERURILE

REAȚIONARE

DIN OCCIDENT:

Demobilizarea maselor de la lupta pentru egalitate și dreptate socială. Escamotarea adîncilor inechități sociale. Ascunderea gravelor consecințe ale crizei generale a capitalismului

De cite ori de-a lungul timpului socialismul ca teorie, socialismul ca proiect de organizare socială și ca orînduire social-politică nu a făcut obiectul atacurilor critice ale ideologiei burgheze? S-ar putea chiar spune că antisocialismul reprezintă o permanență a acestei ideologii, una din rațiunile ei de fi. Deci nimic surprinzător, nimic nou în atacurile tot mai vehemente la adresa socialismului din zilele noastre; numai poate constatarea că virulența criticilor respective este invers proporțională cu „performanțele” pe care înșoși societatea capitalistă le înregistrează în plan economic-social. De îndată ce această orînduire este confruntată cu probleme dificile, cum se întâmplă lucrurile în zilele noastre, în condițiile crizei generalizate a capitalismului, de îndată ce cunoaște recurleri evidente — ceea ce în mod firesc orientează atenția specialiștilor, a mișcărilor politice, a cetățenilor și către alte proiecte de organizare socială, către alte variante de evoluție — tirul propagandei burgheze este intensificat și îndreptat împotriva socialismului, pentru a dovedi ceea ce este de nedovedit: că „orînduirea capitalistă ar fi singura ce ar asigura progresul societății”, că „socialismul ar fi înapoi de a constitui un model demn de urmat”. Prin urmare, aceste critici nu se reduc la invective, la afirmații nefondate, ci se pretind și un răspuns, care prelucurează dintr-o perspectivă mistificată, subsumată unor interese politice înguste, reacționare, asemenea probleme teoretice de o cardinală importanță cum ar fi sensul istoriei, direcțiile de evoluție ale mișcării istorice, ale progresului social.

Dezbaterea de față își propune să răspundă la următoarele probleme:

Care sînt astăzi trăsăturile noi ale propagandei anticomuniste și cauzele intensificării criticilor la adresa socialismului? Ce se ascunde în spatele teoriilor apologetice cu privire la democrația capitalistă, la așa-zisa ei superioritate? Care sînt elementele de superioritate ale socialismului în confruntarea istorică cu capitalismul?

Participă: prof. univ. dr. CONSTANTIN VLAD, directorul Institutului de științe politice și de studiere a problemei naționale; prof. univ. dr. OVIDIU TRĂȘNEA; dr. ELENA ZAMFIRESCU.

Trista investitură

a propagandei

anticomuniste:

justificarea

structurilor

inegalitare

Constantin Vlad: În ultima vreme, confruntarea dintre socialism și capitalism cunoaște accentne noi și chiar anumite orientări noi. Am putea examina evoluția acestor confruntări prin prisma caracterului din ce în ce mai complex al dezvoltării lumii contemporane, al realităților și relațiilor ei profund contradictorii. Este achiziția de bază a gândirii noastre că una dintre contradicțiile fundamentale ale lumii de azi este aceea dintre socialism și capitalism, alături de care se adâncesc, devenind o altă contradicție fundamentală, cea dintre țările bogate și cele sărace. Precizarea făcută de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Plenara C.C. al P.C.R. din 1-2 iunie privind înțelegerea necesității coexistenței pașnice între sisteme social-politice diferite este, după părerea mea, de o mare importanță, pentru că dezamorsează o tendință de a identifica contradicția între socialism și capitalism cu o contradicție între blocuri, aceasta din urmă avînd propria logică, stimulînd confruntarea necesităților economice și politice a celor două sisteme. În primul rînd pe planul unei întreceri istorice. Cred că unul dintre accentele noi care apar în ultima vreme în confruntările ideologice privind socialismul și capitalismul este tentativa ideologiei burgheze de a susține că socialismul ar fi esuat ca ideologie, că socialismul s-ar fi dovedit neviabil ca proiect de reorganizare a societății pe baze noi, ca orînduire socială concretă. Ideea de „criză a socialismului” este din ce în ce mai mult vehiculată. În încercarea de a acredita ideea de criză se neagă realitățile țărilor socialiste, se denaturează anumite procese care au loc în socialism, se folosesc și se speculează o serie de dificultăți care apar în țările socialiste, și nu în ultimul rînd dificultățile în relațiile dintre unele țări socialiste.

Atacurile furibunde împotriva socialismului au loc simultan cu o propagandă susținută și abia în favoarea rînduierii care permit menținerea pozițiilor dominante ale burgheziei, în favoarea capitalismului. Dacă pînă în prezent în Occident era foarte în modă așa-numita „teorie a convergenței”, care considera că societatea viitorului va rezulta dintr-un fel de sinteză ce va înmănușea ceea ce este mai avansat atît în capitalism, cît și în socialism, în prezent această teză este mai puțin vehiculată. „Societatea postindustrială”, teoretizată cu insistență în Occident, ar avea menirea să ridice pe o treaptă mai înaltă virtuțile cele mai adînci ale societății capitaliste, care s-ar fi negat pe a înșoși și ar fi dat naștere unui alt tip de orînduire socială. Asemenea orientări ale ideologiei burgheze arată că țelul principal al criticilor la adresa socialismului este acela de a nega rolul socialismului ca alternativă istorică la societatea capitalistă și, totodată, de a susține perspectivele societății capitaliste, care ar fi în măsură să dea răspunsuri la problemele dezvoltării contemporane.

Ovidiu Trășnea: Putem constata, spre deosebire de variantele anterioare ale unor critici indirecte la adresa socialismului, apariția, și așa zice chiar generalizarea, unui mod de a critica socialismul prin raportare la ideologia în capitalism. Într-o astfel de abordare diferite care se servesc de popularea ideii de superioritate și perenității capitalismului. De pildă, modul acesta de a critica socialismul în bloc, desconsiderînd orice diferențiere, tocmai în momentul în care socialismul, chiar ca orînduire, se prezintă ca unitate în diversitate; mai mult ca orînd, modalitatea aceasta vrea să sugereze, speculînd și o serie de neajunsuri reale din cadrul socialismului, că astfel nici nu se poate, că asemenea deficiențe ar constitui o fatalitate pentru socialism.

Este foarte interesantă dezbateră apărută recent în revista engleză „Commentary” cu privire la legătura dintre capitalism și democrație, ca fiind o legătură organică. Participau 26 de personalități deosebit de reprezentative, majoritatea dintre ele cu vîdă orientare conservatoare. Se susține că socialismul nu poate fi despărțit de o așa-zisă tentativă totalitară. Se facea mult caz de decalajele economice, dintre statele capitaliste dezvoltate și unele țări socialiste, utîndu-se că țările socialiste au pornit de la un nivel de dezvoltare foarte precar — datorat în bună măsură tocmai perioadei îndelungate în care au fost subpuse dominației coloniale — trebuind să rezolve în cîteva zeci de ani sarcini istorice pe care țările capitaliste dezvoltate le-au rezolvat în cursul cîtorva secole, avînd și posibilitatea exploatării restului lumii. În ceea ce privește sistemul politic și democrația socialistă, se confruntau socialismul cu modelul pluripartidist și competiția liberă a partidelor pe baze constituționale. Era aceasta o modalitate tipică de extrapolare ilegitimă a unui model de sistem politic, capitalist, generat de condiții istorice specifice și răspîndit unor structuri sociale, de asemenea specifice, întemeiate pe proprietatea privată și pe interese sociale fundamentale conflictuale, antagoniste, la alte tipuri de societăți, care nu sînt caracterizate prin asemenea structuri fundamentale și care nu pot fi judecate prin prisma unor asemenea criterii. Prin urmare, perspectiva rămîne aceeași în opțiunea unor asemenea teoreticieni: confruntarea cu capitalismul ca un model istoric care nu poate fi depășit. De aici și aserțiunea, rostită clar sau numai implicînd, privind incapacitatea socialismului de a realiza ceea ce capitalismul a realizat deja în anumite domenii.

Această este direcția de atac și în problema drepturilor și libertăților omului: denigrarea și denaturarea realităților socialismului se face de pe pozițiile și prin prisma concepției și practicilor burgheze a drepturilor și libertăților, care înțeleg libertatea într-un sens negativ și individualist, și nu într-unul pozitiv, în sensul de capacitate care implică neapărat și asigurarea de către societate a condițiilor economico-sociale de exercitare efectivă a respectivei drepturi și libertăți.

Viața arată că dreptul omului fără garanțarea lor materială rămîn simple afirmații, fără nici o acoperire, fără nici o valoare. Realitățile din țările capitaliste sînt deosebit de ilustrative: tinerii absolvenți ai cursurilor universitare sînt în căutare de slujbă pentru a nu mai vorbi de cei cu prărită medie, de femei care îngroșă rîndurile milioanei de șomeri.

Preocupările și acțiunile susținute ale partidului și statului nostru pentru dezvoltarea economică a țării, a tuturor judelelor rămase în urmă răspund cerințelor unui umanism autentic, real, care asigură condițiile sociale pentru afirmarea multilaterala a personalității umane. Toate acestea nu implică în nici un fel înșoși neglijarea unor garanții politico-juridice ale acestor drepturi. Subliniez acest lucru pentru că a existat cu mulți ani în urmă, înainte de Congresul al IX-lea, o concepție, pe care noi am depășit-o, potrivit căreia ar fi suficientă garanțarea materială a drepturilor pentru a se manifesta superioritatea istorică a socialismului față de capitalism; or, așa cum se subliniază în constituția țării noastre din 1965, garanțiile politico-juridice nu pot fi eliminate, ci, dimpotrivă, consolidate în adîncirea procesului revoluționar socialist.

Mobilurile apologetice ale unei propagande mistificatoare

Elena Zamfirescu: Trebuie, este necesar să cercetăm mai îndeaproape cauzele care au declanșat această critică împotriva socialismului, a partidelor comuniste, a gândirii revoluționare. Pentru că, amploarea și intensitatea propagandei antisocialiste desfășurată în ultimii ani de mijloacele de comunicare în masă din Occident, și nu numai de acestea, ridică în mod firesc întrebarea: este aceasta un fenomen „spontan”? Un posibil răspuns trebuie să aibă în vedere perioada concretă în care sînt preluate și actualizate o serie de teme larg vehiculate în anii „războiului rece” — așa-zisul „totalitarism” al societăților socialiste, presupusa „incompatibilitate” dintre socialism și democrație — cărora li se adaugă, într-o avalanșă fără sfîșit, „reflecții” mai noi privitoare la „secolul și „criza” socialismului. Actuala „canonadă” îndreptată împotriva socialismului — ca realitate istorică, precum și ca ideal social — a fost inițiată în condițiile manifestării noi faze a crizei capitalismului; ea reprezintă nu numai un mijloc de diversivune, de distragere a atenției masei de la dificultățile ce confruntă sistemul economic și social-politic occidental, ci și o formă de apologetică indirectă a societății burgheze care — după cum se afirmă tot mai frecvent — ar reprezenta o serie de inconveniente, dar ar evita, în același timp, „inconveniente și mai grave” (cele pe care le-ar implica chipurile „fatalmente” organizarea socialistă a societății). Frazeologia privitoare la „eseul” „criza”, „lipsa de viabilitate” a socialismului este menită să semene în conștiința maselor din țările capitaliste convingerea că ordinea existentă acolo ar fi „cea mai bună dintre cele posibile”, să ridice obstacole în calea luptei pentru democrație, progresivitate, revoluționare din respectivele țări, să creeze — prin dezinformare și denigrări — o stare de spirit nefavorabilă actualizării strategiei de depășire a democrației a crizei capitalismului.

Drept urmare se accentuează fenomenul de „administrare și control al informațiilor”, în legătură cu care politologul englez Ralph Milliband semnala: „cu cit este mai mare criza, cu atît mai atent este controlul, cu atît sînt mai frecvente omisiunile, jumătățile de adevar și minciunile”. Criticile la adresa statului quon-sint, mai mult ca o tactică împotriva marginalizării lui xului informațional. Căci, după cum releva Robert Dahl, un politolog american ce nu poate fi bînuit de simpatie față de forțele stingii, în studiul „Opoziția politică în democrațiile occidentale”: „Mass media acordă o atenție deosebită și un spațiu neglijabil vederilor deschise ostile ideologiei dominante. Un american ce dorește să găsească critici ale structurilor sociale, economice și politice fundamentale le va găsi, dar ei trebuie să le caute în afara mijloacelor de comunicare în masă. Astfel, efectul general al activității acestora este de a consolida instituțiile și ideologia existentă”.

Faptul că atacurile la adresa socialismului au devenit, dacă putem spune așa, o „sarcină de producție” la presa occidentală, investitură executată, dealtfel, cu „promptitudine”, devine perfect inteligibil dacă avem în vedere că numeroase ziare, reviste, posturi de radio și televiziune sînt proprietate unor mari companii sau obțin importante avantaje financiare de pe urma publicității făcute produselor marilor monopoluri. Orice abatere de la linia „propusă” sau impusă de deținătorii puterii economice se transformă pentru majoritatea acestor reprezentanți ai „presei libere” într-o amenințare la adresa propriei existențe. O dovadă în acest sens o oferă și dificultățile financiare majore pe care le parcurg o serie de publicații de orientare democratică, ce nu s-au „alinat” tendințelor generale a propagandei orchestrate de cercurile dominante. Unele dintre ele, ajunse la faliment, au fost „achiziționate”, asemenea oricărei alte marfi, și, nu de puține ori, și-au schimbat în mod considerabil orientarea.

Rezultă deci în mod clar că antisocialismul virulent diseminat de mijloacele de comunicare în masă din țările capitaliste nu este un rezultat „spontan” al exprimării „libere” a opiniilor, ci o componentă indispensabilă a strategiei de reabilitare a imaginii capitalismului aflat în criză, de parcurgere a noilor forme și cu noi mijloace a „viabilității” și chiar „superiorității” orînduirii bazate pe proprietatea privată, generatoare de inegalități sociale, de exploatare, de alienare.

Contracararea aspirațiilor maselor pentru prefaceri sociale — o cauză pierdută a unor teze perimate

Ovidiu Trășnea: Ar merita, în continuare, să detășăm o altă cauză a acestui ardent critic al adresei socialiste noi. Într-o lume în schimbare, cum este cea pe care o trăim, într-o epocă de cotitură istorică cum este epoca de parcurs, tendințele istoriei este o problemă care are o importanță cardinală, teoretică și practică. Cum problema sensului istoriei ridică în mod firesc problema progresului istoric, a inevitabilității piercii capitalismului, dezbaterile în jurul acestui concept a încetat să fie o dispută pur teoretică, ci are o mișcă politică esențială. Vreau să subliniez că îndeterminismul se manifestă în zilele noastre pe un front mai larg și mai plin de implicații politice, nemillocite ca orînd. Îndeterminismul a devenit, în diferitele lui forme de manifestare, o platformă comună de negare a caracterului necesar și legitim al socialismului și lucrul acesta îl putem constata la foarte multe curente ideologice. Sigur că această amplic și bogată varietate de manifestări ale îndeterminismului e facilitată și de anumite condiții obiective, tinînd de faptul că relațiile de determinare sînt mult mai complexe în societățile dezvoltate. Dar aceasta nu justifică în nici un fel abandonarea pozițiilor istoriciste și deterministe în interpretarea vieții sociale.

De nîldă, la „noi filosofi”, nu numai din Franța, istoria pur și simplu nu există. B. H. Lévy arată că singura „lege” de a cărei dominație nu poate scăpa nimeni este universalitatea puterii; prin identificarea diferențiată a puterii cu aburul puterii, cu totalitarismul, autorul a putut servi denunțării socializării pentru „credința lor în istorie” și a putut servi, de asemenea, noilor filosofi la înlocuirea progresului ca lege cu ceea ce spunea tot Lévy, „o progresie cărora li se adaugă, în orice rău un pozitivism organic de factură „alistă”. Toate aceste critici sînt implicite critici și la adresa marxismului, a societății socialiste ca treaptă a progresului uman. Caracterul lor nestiințific, tendențiozitate, dorința de a acapara astfel sistemul capitalist perimat devin evidente.

Elena Zamfirescu: Relansarea laitmotivului „crizei” marxismului se înscrie și ea în aceeași logică a contracarării aspirațiilor spre schimbări sociale și politice a maselor populare din țările capitaliste. Căci în ciuda răsămăcirilor efectuate de marxologii de cele mai diverse orientări, marxismul continuă să rămîna o prezentă vie, prin spiritul său deschis și creator, prin metodologia pe care a înmăsu-o în interpretarea vieții sociale și a perspectivelor evoluției acesteia. Această prezentă este cu atît mai obsedantă și iritantă cu cît tot mai mulți cercetători din Occident subliniază că punctul de vedere marxist este unul dintre cele mai fertile, că el nu poate fi „marginalizat”, constituind un punct major de reper al eforturilor de înțelegere și transformare a lumii contemporane. Vorbînd despre fascinația marxismului, Robert Heilbroner preciza că „ea a supraviețuit tuturor de falsificări, de dezlînziri, pentru a se afirma ca marea încercare intelectuală cu care trebuie să se măsore oricare dintre cei care caută să înțeleagă condiția umanităților”.

Chiar atunci cînd criticile la adresa marxismului au în vedere tendințele de reducere a acestuia la un simplu economism, tezele depășite cu privire la „modelul unitar” al revoluției și construcției socialismului, ideile „răbusirii spontane” și catastrofele a capitalismului etc., nu se poate vorbi totuși de o „criză” a marxismului, ci, cel mult de criza acestor unilateralizări marxiciste anărate pe corul concepției revoluționare, dialectice, ca urmare a absolutizării literelor unor scrieri ale clasicii, a extrapolării anumitor teze dincolo de granițele de spațiu și de timp ale valabilității lor.

Constantin Vlad: Repet, este evident și din cele spuse aici că una din direcțiile de bază ale propagandei anticomuniste este denigrarea socialismului ca orînduire socială. Or, viața arată că, în ciuda greutăților pe care le presupune edificarea unei noi societăți, în ciuda condițiilor care de multe ori au fost vitrege, socialismul aduce în toate planurile vieții sociale cucurții care adevărat istorice: lichidarea exploatării, a inegalităților de clasă, a celor sociale, a asupririi de orice fel. Garanțarea unor drepturi fundamentale ca dreptul la muncă, la pensie, la asigurări sociale, la educație, la sănătate etc. Iată, dacă ne-am referi la România, în cele peste trei decenii de construcție socialistă potențialul nostru economic a crescut de circa 55 de ori; dintr-o țară în care numărul analfabților se cifra la cîteva milioane am ajuns astăzi să legiferăm învățămîntul obligatoriu de 10 clase și să asemenea transformări de largă anvergură, de dimensiuni istorice ar putea fi menționate în toate domeniile sociale. Dar ele sînt ignorate cu bună știință de adversarii noștri ideologici.

Elena Zamfirescu: Atunci cînd se vorbește despre „eseul” socialismului în plan economic, pare să se uite faptul că actualile dificultăți economice din țările socialiste sînt în mare măsură determinate de criza economică mondială, pentru declanșarea căreia răspunderea principală revine țărilor capitaliste dezvoltate, relațiilor inechitabile promovate de acestea. Totodată, cînd se face analize comparative între performanțele economice ale țărilor capitaliste și ale celor socialiste se iau în considerare numai țările capitaliste dezvoltate, ignorîndu-se stările de lucruri existente în așa-zisa „lume a treia”, profund marcată de consecințele subdezvoltării generate de îndelungata dominație colonialistă și neocolonialistă. Disocierea lumii dezvoltate — „lumea întâi” — de cea subdezvoltată, disociere operată prin intermediul conceptului de „lume a treia” urmărește plasarea în afara capitalismului a unei realități care este produsul său nemillocit.

Răspunsul istoriei la problemele dezvoltării contemporane: SOCIALISMUL

Ovidiu Trășnea: Este plină de semnificații vizionare retrospectivă ce caracterizează principalele curente ale ideologiei burgheze contemporane. În fond, recrudescența liberalismului clasic vîdește o criză de soluții. La fel, „noua dreaptă” face apel tot la trecut. În opoziție cu această situație, în țara noastră are loc un pregnant proces de înnoire teoretică, proces conceput atît în raport cu propria noastră experiență, cît și cu cea acumulată în celelalte țări socialiste, în toate statele lumii. Deosebit de evident apare procesul de care aminteam în domeniul democrației. Ceea ce ni se pune în față este o definiție a democrației, văzută în canoanele sale clasice burgheze, ca pluralism constituțional politic și ideologic și ca alternativă libe-

ra la putere a partidelor politice. Este, așa zice, chiar firesc ca printr-o astfel de primă — care, absolutizată, înseamnă imobilism și unilateralism istoric, realitățile noastre să nu poată fi nici măcar înțelese, iar nicicum explicate, să fie denaturate și mistificate cu rea credință. Imobilizarea în activități concrete, cotidiene, a partidului, statului, organizațiilor obștești, crearea de forme instituționalizate în acest sens, acțiunea unor principii cu totul noi în sfera conducerii sint expresia unui stadiu calitativ nou, superior de dezvoltare a sistemului politic socialist, a unor structuri puri de raporturi politice, a unor structuri politice noi, în care se „erodează” caracterul strict politic, în sensul „clasic” de care vorbea și Marx, al instituțiilor politice specializate și se „politizează” într-un sens nou, forme, mecanisme și structuri participative care nu erau politice prin natura lor.

Axul direcțional al acestor procese este extinderea și întărirea autoconducerii acestor nunci, și în primul rînd a autoconducerii muncitorești, care prin crearea unui mecanism economico-financiar adecvat dobindește o bază materială proprie, stimulat de aceste procese confirmînd împotriva celor care extinzînd „mediile” conflictual al reprezentării intereselor în societăți capitaliste antagoniste, tind să reducă procesul democratic, cum arătam, la „competiția liberă dintre partidele politice” — că reprezentarea este „ceată și eficientă a intereselor diferitelor grupuri sociale ocupaționale, de sex, de vîrstă, se poate realiza într-un mod autentic, în condițiile realizării egalității sociale multilaterale cu efectivă garanție a libertății, numai într-un sistem democratic socialist.

Desigur, analistul unui asemenea sistem poate rămîne surprins în fața unor structuri și mecanisme neîntîlnite în alte contexte, care pot să nu fie inteligibile prin prisma unor categorii politice „clasice”. Într-un proces revoluționar profund novator, care, în dezvoltarea sa, se înnoiește el însuși pentru a putea răspunde cerințelor progresului rapid și multilateral, este inevitabil, cum spunem, să apară forme noi, care nu se adrează integral în tiparele tipologice anterioare, care au un caracter înedit, îmbogățind calitativ structura sistemului politic și ameliorîndu-l performanțele în direcția realizării integrale a obiectivelor strategice adoptate, a valorilor care îl calăuzesc.

Elena Zamfirescu: Într-un recent studiu dedicat crizei liberalismului, teoreticianul socialist italian Norberto Bobbio consemna: „Dacă anul ’50 democrația era amenințată de capitalism, astăzi este democrația care amenință capitalismul”. Tendințele tot mai certe de restringere a democrației, defnitive eufemistic de ideologia burgheză de factură apologetică drept „moderări” impoziționale ce ar putea asigura democrației „o viață mai lungă”, pun în lumină faptul că are loc o închidere a procesului democratic, astfel încît să se prevină schimbări semnificative ale raportului forțelor politice din Occident. Victoria stingii într-o serie de țări vest-europene atestă „imperfecțiunile” acestei strategii. Drept urmare, se intensifică propaganda privitoare la „democrație” în țările socialiste. În spatele considerărilor mai sofisticate privitoare la raportul libertate-egalitate poate fi descifrat aceeași preocupare de contrapuneremillocit, globală a capitalismului și socialismului. Într-un astfel de context, structurile sociale capitaliste sînt incapabile să permită realizarea egalității, sînt elogiote pentru „potențialul de libertate” pe care l-ar deține. Asemilarea egalității cu „umilitatea”, cu pericolul de aneantizare a personalității individului este o tactică de caracteristică gîndirii „noi drepte”. Împlicînd, negarea unor dintre marile eticieri istorice ale socialismului creează un fundal propice exultării „libertății”, trecîndu-se cu vederea că aceasta înseamnă — pentru masa populației din țările capitaliste — „libertatea” de a nu avea un loc de muncă, de a fi exploatăată, de a fi manipulat etc.

Constantin Vlad. În această dispută de dimensiuni istorice: socialism-capitalism, vom combate ideea „crizei socialismului” nu de pe pozițiile unei înțelegeri triumfaliste a proceselor care au loc în societatea socialistă, ci în spiritul unei înțelegeri realiste. Societatea socialistă este un organism viu, care se dezvoltă, care pune probleme de rezolvat și pe care încearcă să le rezolve, care întîmpină dificultăți, unele decurgînd din caracterul construcției socialiste, altele decurgînd din realitatea relațiilor internaționale, realitatea lumii în care se desfășoară construcția respectivă, deci dificultăți care trebuie învinse, trebuie depășite și care vor fi depășite.

În fapt, dacă apar fenomene negative în socialism, ele nu decurg în mod organic și necesar din natura socialismului sau din natura relațiilor dintre țările socialiste, ele nu sînt un efect inevitabil al principiilor socialismului, ci, dimpotrivă, concretizează faptul că aceste principii nu sînt îndeplinite pînă la capăt. Astfel, pornind de la analizele făcute de partidul nostru, de secretarul general al partidului, de la concluziile trase pentru activitatea noastră practică, trebuie, cred, subliniată însemnătatea resuscitării principiilor socialismului, privind crearea unei baze economice socialiste unitare, înfăptuirea consecventă a repartiției socialiste bazate pe echitate și justiție, promovarea rolului conducător al partidului în forme și modalități menite să întărească legăturile sale cu masele largi populare, instituirea unor forme eficiente de participare a maselor la conducerea societății, dezvoltarea conștiinței și răspunderii civice prin desăvîrșirea unei munci ideologice, politico-educative, permanente și sistematice în rîndul tuturor categoriilor sociale, în sinul întregii populații.

Aș sublinia că este, de aceea, extrem de bogată în semnificații aprecierea făcută de tovarășul Nicolae Ceaușescu potrivit căreia socialismul trebuie să-și demonstreze superioritatea în fapt, în rezolvarea practică a problemelor. În această privință, este necesar să subliniem profunda semnificație pe care o are atitudinea creatoare a partidului nostru de soluționare a problemelor pe care le ridică viața, de crearea a condițiilor care orînduirea socialistă să-și pună în valoare valentele sale, valențele care pot fi, pot rămîni, în anume, condiții, doar în stare de potențialitate. O asemenea atitudine față de problemele edificării noi orînduirii exprimă convingerea noastră fermă că socialismul, deși nu e scutit de lipsuri și greșeli, desi întîmpină dificultăți, este capabil să le învingă prin aplicarea consecventă a principiilor revoluționare potrivit realităților concret-istorice din fiecare țară.

Întreaga evoluție contemporană, complexă și contradictorie, demonstrează că socialismul constituie singura alternativă reală a societății capitaliste, singurul răspuns viabil pe care istoria îl poate da astăzi, cînd se pune problema sensului evoluției societății contemporane, a direcțiilor sale de evoluție. Direcție de evoluție care are — așa cum am demonstrat-o clasicii filozofiei clasei muncitoare, așa cum o demonstrează tot mai limpede realitățile și tendințele esențiale ale vieții contemporane — un singur sens: socialismul.

Dezbatere organizată de Paul DOBRESCU

Cronica zilei

Tovarasul Stefan Andrei, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Socialiste Romania...

La Academia de studii economice din Bucuresti au inceput, vineri, lucrarile simpozionului...

Aflat in vizita in tara noastra, ministrul reconstructiei...

Prilejul apropiat al sarbatorilor la Zilei nationale a Finlandei...

La incheierea vizitei, Vasile Pungan si Hassaballah Mohamed El Kafrawy...

Dupa cuvintele de deschidere rostit de arh. Cezar Lazarescu...

Cu prilejul Zilei nationale a Thalandei, ambasadorul acestei tari la Bucuresti...

Au participat Olli Bergman, ambasadorul Finlandei la Bucuresti...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

In aceeași zi, in sala de expozitie a I.R.R.C.S. s-a deschis o expozitie de pictura...

Vineri, la Muzeul de arta din municipiul Piata-Neamt...

In rotunda Ateneului Roman s-a deschis, vineri, o expozitie foto-documentară...

Personalitatea lui Z. Kodaly a fost evocata de compozitorul Zeno Vancea...

Participa personalitati ale vietii stiintifice, economice, sociologice, filozofice, psihologice...

Personalitatea lui Z. Kodaly a fost evocata de compozitorul Zeno Vancea...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

Prin participarea la guvernul, Ion Teodorescu, ministru al Educatiei...

Comunicările și dezbaterile sînt axate pe evidențierea principalelor concepte care privesc resursele umane...

INCHIEIEREA SESIUNII COMISIEI MIXTE ROMANIA - COMUNITATEA ECONOMICA EUROPEANA

Vineri la amiază s-au încheiat, la București, lucrările celei de-a 11-a sesiuni a Comisiei mixte România-Comunitatea Economică Europeană...

La încheierea lucrărilor, conducătorii celor două delegații, Vasile Pungan și Wilhelm Haferkamp...

Adunarea festivă din Capitală prilejuită de împlinirea a 25 de ani de la apariția primului număr al revistei „Magazin”

Vineri, s-a desfășurat în Capitală adunarea festivă prilejuită de împlinirea a 25 de ani de la apariția primului număr al revistei „Magazin”...

Amintim de dorința fierbinte de a servi progresul necontenit al societății românești, înapoierea idealurilor umaniste ale partidului nostru...

Încheiere, participanții au adoptat, într-o atmosferă entuziastă, la revistea „Magazin”...

Amintim de dorința fierbinte de a servi progresul necontenit al societății românești, înapoierea idealurilor umaniste ale partidului nostru...

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

În preliminariile campionatului european de fotbal

Azi, la Florența, ROMANIA - ITALIA

Mecul va fi transmis în întregime la radio și televiziune. Astăzi, pe „Stadio Comunale” din Florența, într-un meci conținând pentru evluimările campionatului european de fotbal...

În citeva rinduri

În ziua a 2-a a campionatului mondial feminin de handbal ce se desfășoară în diferite orașe din Ungaria...

tv

PROGRAMUL 1. 11.00 Reflex. 11.05 Film artistic: „Căutări zadarnice”. 11.55 Din marea carte a patriei...

vremea

Temporale pentru intervalul 4 decembrie, ora 20 - 7 decembrie, ora 20. În țară: vremea va fi în general frumoasă...

DIN TĂRILE SOCIALISTE

U.R.S.S.: Noi unități siderurgice moderne

Seria marilor furnale sovietice se va completa până în 1985 cu încă unul care va putea livra anual o cantitate record de fontă...

R.D.G.: Amplu program de construcții de locuințe

Anual, în R.D.G. se construiesc sau se modernizează aproape 180.000 de apartamente...

R.P.D. COREEANĂ: Dinamismul industriei constructoare de mașini

Industria de construcții mecanice a R.P.D. Coreeană se dezvoltă deosebit de bine...

CARNET CULTURAL

MARAMUREȘ. În comuna Clejliș are loc, din doi în doi ani, Festivalul concenilor literare sătești...

BOTOȘANI. Împlinirea unui secol de înființarea primei bibliotecii publice la Botoșani - actuala Bibliotecă județeană „Mihai Eminescu”...

ARGEȘ. În comuna Drăganu a avut loc un ciclu de manifestări artistice și culturale științifice...

HUNEDOARA. În județul Hunedoara s-a desfășurat „Săptămîna cărții tehnico-științifice”...

ALBA. Școlile generale din Abrud, Vidra și Bucium au împlinit 200 de ani de atestare documentară...

SISTEM ECONOMIC DE STOCARE A INFORMATIILOR

pagini de text. Cu alte cuvinte, pe un singur disc „mnemos” pot fi imprimate mult multe...

MASINA AMFIBIE PENTRU ZONELE POLARE

„Sever-2” este o mașină amfibie pe pernă de aer de excelentă manevrabilitate și siguranță...

DE PRETUTINDENI

TRANSPALANT MULTUPLU - DE INIMA SI PLAMINI

taurovinele - animale astăzi extrem de rare, care prezintă caracteristici deosebite...

RARITATE ZOOLOGICA

Patru viteți fătăți recent au completat turma de taurovine de pe insula Vranghel...

PETROLUL DIN OCEANUL PLANETAR

FOARFECI DIN CERAMICA

După epoca de piatră, după cea a bronzului și cea a fierului vom fi martori în viitor al epocii ceramicii?

PETROLUL DIN OCEANUL PLANETAR

Principala direcție a dezvoltării industriei extractive de petrol și gaze naturale din țările capitaliste...

Sesiunea Adunării Generale a O. N. U.

Adoptarea unui proiect de rezoluție care se pronunță pentru instituirea unei noi ordini internaționale în domeniul informației

NAȚIUNILE UNITE 3 (Agerpres). — Comitetul politic special al Adunării Generale a O.N.U. a adoptat un proiect de rezoluție care se pronunță pentru instituirea unei noi ordini internaționale în domeniul informației și pentru tratarea priorității de către serviciile de presă ale Națiunilor Unite a problemelor legate de

pace și securitate, dezarmare, decolonizare, promovarea drepturilor omului, lupta împotriva apartheidului și a discriminării rasiale. Rezoluția propune, de asemenea, intensificarea cooperării dintre Națiunile Unite și rețeaua de agenți de presă naționale și regionale ale țărilor în curs de dezvoltare.

Lucrările reuniunii de la Madrid

MADRID 3 (Agerpres). — Corespondența de la Radu Adrian : Delegațiile celor 35 de state participante la reuniunea general-europeană de la Madrid au adoptat, în sedința plinară de vineri, programul de lucru pentru săptămâna viitoare. Acest program prevede, pe lângă sedințele plenare, un număr sporit de întâlniri ale grupului de lucru însărcinat cu

redactarea documentului final. În cadrul sedinței plenare au luat cuvânt reprezentanții Ungariei, S.U.A., R. D. Germane și U.R.S.S. În dezbateri s-a evidențiat, printre altele, că în această ultimă fază a reuniunii, desi nu s-a trecut încă la redactarea propriu-zisă, s-a înregistrat o atmosferă mai bună de lucru în comparație cu fazele precedente.

„Statele industrializate nu trebuie să ridice obstacole în calea exporturilor țărilor în curs de dezvoltare”

— declară fostul cancelar al R.F.G.

BONN 3 (Agerpres). — După cum transmite agenția D.P.A., fostul cancelar al R.F. Germaniei, Helmut Schmidt, a atras atenția asupra marilor interdependențe economice internaționale. „Dependenta reciprocă a economiilor diferitelor țări este în prezent mai mare ca oricând — a subliniat Schmidt. De aceea, criza economică mondială nu poate fi soluționată pe calea confruntării, ci

numai pe cea a cooperării”. Helmut Schmidt a apreciat, pe de altă parte, că sistemul bancar internațional nu trebuie să „închidă brusc robinetul creditelor” pentru țările în curs de dezvoltare. Totodată, statele industrializate nu trebuie să ridice obstacole în calea exporturilor țărilor în curs de dezvoltare, deoarece ele au nevoie stringentă de dezvoltare.

Critici în Congresul S.U.A. împotriva proiectelor de amplasare a rachetelor MX

WASHINGTON 3 (Agerpres). — Comisia pentru alocarea bugetară a Camerei Reprezentanților a Congresului S.U.A. a aprobat fonduri în valoare de aproape un miliard de dolari pentru producerea noilor rachete strategice intercontinentale de tip „MX”. După cum prezintă atențiile internaționale de presă, dezbaterile din cadrul comisiei pe această temă au fost deosebit de controversate, un mare număr de parlamentari fiind pozitivi împotriva acestui

costisitor și primejdios program de înarmare nucleară, care va genera o nouă escaladare a cursei înarmărilor și va spori pericolele la adresa păcii mondiale. Exprimând opoziția sa fermă față de producerea și amplasarea rachetelor „MX”, deputatul John Conners a criticat și tezele unor membri ai guvernului S.U.A. potrivit cărora un război nuclear „ar putea fi cistigat” declarând că asemenea opinii sunt deosebit de nocive și constituie o „eroare periculoasă”.

Un „banal” accident de circulație evidențiază riscurile acumulării continue de armament

WASHINGTON 3 (Agerpres). — Un autocamion transportând 18 rachete anti-aeriene de tip „Standard-1” ale marinei militare a S.U.A. s-a răsturnat pe o șosea din statul american California, informează agenția France Presse. Ca măsură de precauție, autoritățile au fost nevoite să evacueze locuitorii aflați pe o rază de circa șapte kilometri

de locul respectiv și au interzis temporar șurubarea zonei. Prin consecințele pe care le-ar fi putut avea, acest „banal” accident de circulație reprezintă prin el însumi un semn de alarmă față de multiplele riscuri pe care le implică acumularea continuă a armamentelor.

MOSCOVA: Convorbiri asupra problemelor situației din Orientul Mijlociu

MOSCOVA 3 (Agerpres). — La 3 decembrie, I. V. Andropov, secretar general al C.C. al P.C.U.S., membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Tihonov, președintele Consiliului de Miniștri, și A. A. Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., au avut o întrevvedere cu delegația Comitetului celor șapte țări, condusă de reședintele din Iordania. După cum se știe, acest organism a fost constituit de cea de-a 12-a Conferință arabă la nivel înalt de la Fes (Maroc) și are misiunea să stabilească contacte cu conducătorii țărilor membre permanente ale Con-

siliului de Securitate pentru a examina problemele legate de soluționarea conflictului din Orientul Mijlociu. I. V. Andropov a reafirmat poziția Uniunii Sovietice față de problemele din Orientul Mijlociu, arătând că U.R.S.S. a fost și va fi de partea cauzei drepte a popoarelor arabe, a luptei lor împotriva agresiunii israeliene pentru libertate și independență, pentru pace în Orientul Mijlociu. După cum relatează agenția T.A.S.S., în cadrul întâlnirii s-a convenit să se mențină contacte stricte în problemele referențiale la situația din Orientul Mijlociu.

Instalarea noului președinte al Mexicului

CIUDAD DE MEXICO 3 (Agerpres). — Miguel de la Madrid Hurtado a fost investit oficial în funcția de președinte al Mexicului, pentru o perioadă de șase ani, succedându-i lui Jose Lopez Portillo. Ceremonia de transfer a președintelor puterii a avut loc la sediul parlamentului. La festivitate a fost prezent, în calitate de reprezentant personal al președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ambasadorul României în Mexic, Constantin Băbălu.

Miguel de la Madrid Hurtado s-a născut în orașul Colima, din vestul țării, la 12 decembrie 1934. A absolvit cursurile Facultății de drept la Universitatea Națională Autonomă a Mexicului. A ocupat mai multe funcții în cadrul Ministerului de Finanțe. Din 1970 a colaborat îndeaproape cu fostul președinte Jose Lopez Portillo până în septembrie anul trecut, când a fost desemnat candidatul la președinția republicii.

Propunere privind încheierea unui acord național între P.C.F. și P.S.F. înaintea alegerilor municipale

PARIS 3 (Agerpres). — Georges Marchais, secretar general al Partidului Comunist Francez, i-a adresat lui Lionel Jospin, prim-secretar al Partidului Socialist Francez, un apel în care cere ca încheierea unui acord național între cele două partide să aibă loc înaintea alegerilor municipale din primăvara anului 1983. În documentul dat publicității, Georges Marchais subliniază că în prezent, cind forțele de dreapta s-au polarizat în lupta împotriva celor de stânga, este necesar ca acestea să-și stingă rivalitățile, pentru a se da o răspundere hotărâtă uneltirilor periculoase ale dreptei. Pe de altă parte, secretarul general al P.C.F. a arătat că în prezentarea unor candidați unici din partea formațiunilor politice de stânga trebuie să se aibă în vedere ca aceste partide să fie reprezentate în mod echitabil.

Stat pentru Muncă și Probleme Sociale, Consiliul Central al Sindicatelor, a vizitat obiective culturale, artistice, sociale și de învățământ din Moscova și Leningrad. PRIMUL LA MADRID. Regele Juan Carlos I al Spaniei i-a primit la Palatul Zarzuela din Madrid pe secretarul general al Partidului Comunist din Spania, Gerardo Iglesias. Secretarul general al P. C. din Spania a declarat presii, după primire, că a transmis suveranității spaniolă hotărârea P. C. din Spania de a continua să acționeze pentru consolidarea cursului democratic inițiat în țară.

AGENȚIILE DE PRESĂ — pe scurt

MARS DE PROTEST AL SOMERILOR. Cerem dreptul la muncă! — aceasta a fost revendicarea majoră formulată, la intrarea în mare oraș australian Sydney, de participanții la un mars de protest al șomerilor din orașul Wollongong, pentru al industriașilor siderurgici și carboniferi. După cum a declarat unul din liderii sindicali din această zonă din sud-estul Australiei, marsul de protest al șomerilor constituie o reînviere a tradițiilor de luptă ale muncitorilor din anii '30, din perioada „marilor depresiuni”. O DELEGAȚIE A CONSILIULUI NAȚIONAL AL FEMEILOR DIN ROMANIA, condusă de Margareta Hauser, membră a C.C. al P.C.R., secretară a Consiliului, s-a aflat în Uniunea Sovietică la invitația Comitetului Femeilor Sovietice. Delegația a avut convorbiri la Sovietul Suprem al U.R.S.S., Comitetul de

PRIMUL OM CU INIMĂ ARTIFICIALĂ: STARE CRITICĂ. Un purtător de cuvânt al spitalului din Salt Lake City — unde, joi, a fost realizată în primăria mondială, o operație de implantare a unei inimă artificiale la o ființă umană — a precizat că după mai bine de 24 de ore de la încheierea intervenției chirurgicale, adăuga pacientului rămâne critică, data fiind natura operației efectuate, „astăgind că medicii consideră, cu toate acestea, că „bolnavul evoluează bine pentru moment”. Purtătorul de cuvânt a arătat că pacientul, Barney Clark, în vîrstă de 61 de ani, s-a trezit și — intrucit nu poate vorbi din cauza unui tub introdus prin cavitatea bucală, care îl ajută să respire — a scris câteva cuvinte, prin care a cerut infirmierilor apă.

Manifestări consacrate României

LONDRA 3 (Agerpres). — În cadrul acțiunilor pentru marcarea în Marea Britanie a zilelor de 1 și 30 decembrie, la Nottingham a avut loc o adunare festivă organizată de filiala din localitate a Asociației de prietenie Marea Britanie-România. Cu această ocazie, s-a organizat o expoziție de artizanat românesc.

COPENHAGA 3 (Agerpres). — În cinstea zilei de 30 Decembrie, ambasada țării noastre din Danemarca a organizat o seară românească. Cu acest prilej a fost prezentat filmul „România contemporană”. Au participat reprezentanți ai Ministerului de Externe, Ministerului Culturii, ai unor instituții de artă și cultură, oameni de afaceri, ziariști. Cei prezenți au exprimat aprecieri elogioase la adresa realizărilor economice și sociale ale poporului român, a politicii ferme și consecvente duse de România pe plan internațional pentru pace, destindere și colaborare între popoare.

Sub semnul colaborării economice româno-sovietice

MOSCOVA 3 — Trimisul Agerpres, I. Dumitrescu, transmite: La 3 decembrie, tovarășii Ioan Totu, viceprim-ministru al guvernului, președintele părții române în Comisia Interguvernamentală româno-sovietică de colaborare economică și tehnico-stiințifică, și Ștefan Birlea, președintele Comitetului de Stat al Planificării, au avut convorbiri cu N. V. Talzin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., președintele părții sovietice în Comisia intergu-

vernamentală de colaborare economică și tehnico-stiințifică, și N. K. Baibakov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., președintele Comitetului de Stat al Planificării. Au fost examinate, într-o atmosferă de lucru, studiul actual al colaborării economice româno-sovietice, precum și posibilitățile de dezvoltare a acesteia în actualul cincinal și în perspectivă. La convorbiri a participat Traian Dudaș, ambasadorul României în Uniunea Sovietică.

Plenara C. C. al P. C. Bulgar

Cuvintarea tovarășului Todor Jivkov SOFIA 3 (Agerpres). — Luind cuvîntul la plenara C.C. al P.C. Bulgar, Todor Jivkov, secretar general al C.C. al partidului, a arătat că semnificativă de bază a concepției privind noul Cod al muncii rezidă în crearea unor condiții cât mai bune pentru folosirea deplină și cu înaltă eficiență a potențialului de muncă al națiunii, pentru creșterea avuției materiale și spirituale a țării, pentru ridicarea continuă a bunăstării poporului. Noi nu preluăm în mod mecanic experiența pozitivă a altor țări și nu propunem rețete de-a gata, a arătat vorbitorul. Codul evidențiază faptul că munca și relațiile de muncă în Bulgaria se întemeiază pe o bază socialistă.

In aceasta rezidă principala sursă a progresului neabătut al individului, cit și al întregii societăți socialiste. Revinând necesitatea unor eforturi generale în direcția densității neajunsurilor, a contradicțiilor, a înlăturării a tot ce frinează folosirea la maximum a posibilităților socialismului, Todor Jivkov a subliniat că asemenea contradicții pot să apară, printre altele, dacă colectivul de muncă nu și îndepărtează deuteriile și obligațiile în lăgătura lor dialectică, dacă el va uita sau nu își va îndepărta în măsura convenită obligațiile, nu și va orienta eforturile sale o folosire cit mai eficientă a mijloacelor de producție.

Plenara C. C. al P. C. din Cehoslovacia

Cuvintarea tovarășului Gustav Husak PRAGA 3 (Agerpres). — În cuvîntarea rostită la Plenara C.C. al P.C. din Cehoslovacia, Gustav Husak, secretar general al C.C. al partidului, a relevat că Cehoslovacia va milita pentru reafirmarea în lume a politicii de destindere, informează agenția C.T.K. În context, vorbitorul a menționat că Cehoslovacia trebuie să contracareze discriminarea crescută, presiunile economice tot mai intense, blocada financiară și în domeniul creditelor practice de țările occidentale, în contradicție cu normele dreptului internațional. Cehoslovacia a pășit ferm pe calea consolidării echilibrului relațiilor sale economice externe, în primul rînd pe calea reducerii datorilor în valută convertibilă — a arătat G. Husak. Toate acestea impun exigente mari față de resursele țării. În acest an

s-a reușit să se asigure dezvoltarea normală a economiei naționale. S-au realizat economiile planificate de combustibili, energie și metale. S-a înregistrat o balanță comercială și de plăți activă nu numai cu țările socialiste, ci și cu cele ne-socialiste. Referindu-se la o serie de neajunsuri, vorbitorul a declarat: „Există încă un număr mare de întreprinderi — circa o cincime — care nu și îndeplinesc sarcinile de plan, din cauza de cele mai multe ori subiective. În pofida unor rezultate pozitive, în domeniul reducerii consumului de energie, metale și materii prime, în comparație cu alte țări și luîndu-se seama de rezervele existente ritmul este încă scăzut. De aceea, pentru anul viitor este necesar să se stabilească sarcini mai complexe în acest sens.

BERLIN: Convorbiri privind relațiile dintre cele două state germane

BERLIN 3 (Agerpres). — Agențiile A.D.N. și D.P.A. informează că Guenter Mittag, membru al Biroului Politic secretar al C.C. al D.S.U.G., i-a primit, la Berlin, pe Philipp Jenninger, ministru de stat la Cancelaria federală a R.F.G., cu care a discutat probleme de interes comun privind relațiile dintre R.D.G. și R.F.G. A fost reafirmată, cu acest prilej, dorința de a continua dezvoltarea relațiilor bilaterale pe baza tratatului fundamental și a celorlalte acorduri încheiate între cele două țări. În context, au fost abordate și probleme ale comerțului dintre R.D.G. și R.F.G. Philipp Jenninger a avut, de asemenea, convorbiri cu Oskar Fischer, ministrul afacerilor externe al R.D.G., cu care a examinat probleme internaționale de interes comun și relațiile dintre cele două state germane.

ABERANTA UTILIZARE A BOGĂȚIILOR PLANETEI Pentru nevoile popoarelor — PENURIE; pentru cursa înarmărilor — RESURSE IROSITE

Pe marginea noului raport al O.N.U. inițiat de România privind consecințele economice și sociale ale cursei înarmărilor (II)

Pe lângă povara intolerabilă pe care o reprezintă cursa înarmărilor din unghiul irosirii resurselor materiale și umane (vezi articolul din „Scinteia” nr. 12/52), continuarea competiției militare a devenit un factor major de agravare a problemelor crizei economice, cu grave consecințe asupra vieții sociale a tuturor națiunilor. Aceasta este una din concluziile principale ce se degajă din raportul secretarului general al O.N.U. privind „CONSECINȚELE ECONOMICE ȘI SOCIALE ALE CURSEI ÎNARMĂRILOR ȘI EFECTELE EI PROFUND DĂUNĂTOARE ASUPRA PACII ȘI SECURITĂȚII ÎN LUME”, difuzat la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

În 1979, această rată s-a micșorat la 3,8 la sută în anul următor și la 2,2 la sută în 1980, fenomenul continuînd de atunci să se manifeste într-un ritm și mai rapid, paralel cu o considerabilă scădere a ritmului de dezvoltare a comerțului mondial, cu dificultăți sporite în ce privește balanțele de plăți. Restrîngerea continuă a activităților productive și a celor din sfera schimburilor sint legate de faptul că înarmările reprezintă un transfer mereu în creștere de resurse financiare, materiale și umane, de potențial tehnico-stiințific din sectorul civil în cel militar, ceea ce

înseamnă că toate aceste resurse sunt scoase din circuitul economic propriu-zis și sacrificare pe altarul strategiei. Un veritabil război planetar, o formidabilă hemoragie de bunuri și valori ce sîrăcesc ne-măsurat omenirea. Legătura nemijlocită între înarmări și pulsul economiei apare astfel mai mult decît evident, ea și amplificarea impactului cursei înarmărilor: sporirea arsenalelor de către unele state le determină pe altele să le contramăsoare, ceea ce înlesnește exportul fenomenelor de criză, astfel încît, la urma urmelor, toate țările suportă urmăriile negative ale înarmărilor.

Raportul citează studii recente care arată că alocarea unui miliard de dolari în scopuri civile creează de două pînă la patru ori mai multe locuri de muncă decît s-ar crea prin alocarea aceleiași sume în scopuri militare. Concluziile altor studii reproduse în raport asupra situației din 11 țări industrializate pun în evidență faptul că dacă aceste țări ar opera reduceri de 4-8 la sută în producția militară — estimată la 110 miliarde de dolari în 1981 — ar putea crea suplimentar peste 3 milioane locuri de muncă și și-ar îmbunătăți serios balanțele de plăți.

Pe baza studiilor și analizelor elaborate de experți din 12 țări, inclusiv România, raportul — el însuși rod al unei inițiative a țării noastre — caracterizează astfel fenomenul sporirii arsenalelor și reflexele sale nocive: „Cheltuielile militare agravează tendințele inflaționiste,

crează mai puține locuri de muncă decît investițiile civile de aceeași dimensiuni și adaugă noi dificultăți în ce privește balanțele de plăți, toate acestea reprezentînd fenomene economice legate între ele și avînd serioase urmări pe plan social”.

In fine, nu poate fi omis faptul că înarmările nu numai că generează inflație, ci și contribuie din plin la continuarea și agravarea, intrucit achizițiile pentru producția militară și pentru constituirea de stocuri strategice exercită presiuni asupra pieței materialelor prime, reducînd disponibilitățile pentru consumul productiv și accentuînd astfel urcarea generală a prețurilor.

Deși cheltuielile militare influențează negativ situația economică a tuturor statelor înarmate, ele sînt resimțite cel mai dureros de către țările în curs de dezvoltare. Datorită politicii imperialiste de reimpărțire a sferelor de influență, statele din lumea a treia au fost tot mai atrase în orbitele înarmărilor, ajungîndu-se ca în prezent ponderea lor în ansamblul cheltuielilor militare să depășească 16 la sută — de aproape cinci ori mai mult decît în urmă cu două decenii și jumătate.

O RISIPĂ COLOSALĂ

Din capul locului, raportul subliniază că armele sint din ce în ce mai sofisticate. De aici se desprinde un adevăr elementar, la îndemîna înțelegerii ficierăui: adevărata povară a cheltuielilor militare constă în pierderea bunurilor și serviciilor civile ce ar fi putut fi produse cu banii irosiți pentru arme. Dacă în privința capacității distructive a unor arme pot exista calcule și ipoteze controversate, pierderea pe care ele o comportă sub raport economic propriu-zis e mult prea evidentă și palpabilă imediat ca să poată fi pusă la îndoială. Se confirmă astfel corelația între fenomenele crizei economice și sporirea

SOMAJUL ȘI INFLAȚIA — ÎNSOȚITORII ÎNARMĂRILOR

Datele raportului infirmă la fel de categoric și teza potrivit căreia dezvoltarea producției militare ar diminua șomajul, arătînd că, dimpotrivă, în condițiile creșterii fără precedent a cheltuielilor militare, șomajul nu numai că nu s-a redus, ci a înregistrat creșteri spectaculoase. O dovedește cu prisosință existența a peste 30 de milioane de șomeri în țările capitaliste dezvoltate, cel mai înalt nivel atîns în ultimele patru decenii.

FACTOR DE ADÎNCIRE A DECALAJELOR

Deși cheltuielile militare influențează negativ situația economică a tuturor statelor înarmate, ele sînt resimțite cel mai dureros de către țările în curs de dezvoltare. Datorită politicii imperialiste de reimpărțire a sferelor de influență, statele din lumea a treia au fost tot mai atrase în orbitele înarmărilor, ajungîndu-se ca în prezent ponderea lor în ansamblul cheltuielilor militare să depășească 16 la sută — de aproape cinci ori mai mult decît în urmă cu două decenii și jumătate.

CHELTUIELILE MILITARE AFECTEAZĂ GRAV DEZVOLTAREA TUTUROR STATELOR

Datele cuprinse în raport pun prezent în lumină o tristă realitate, anume că înarmările reprezintă astăzi cea mai gravă ipotecă asupra posibilităților de progres economic al statelor, asupra nivelului de trai al maselor largi, pe umerii cărora apasă costurile exorbitante ale munițiilor de armă acumulate în arsenale. Prin dezvoltarea, pe bază de studii minuțioase, a acestei dramatice situații, paginile raportului se constituie într-un elocvent act de acuzare la adresa escaladării înarmărilor, a sporirii cheltuielilor militare.

BUNURI PREȚIOASE SUSTRASE CIRCUITULUI ECONOMIC

Admițînd că poate exista uneori o coincidență între ratele înalte de creștere a cheltuielilor militare și cele ale creșterii economice, raportul secretarului general al O.N.U. susține categoric că nimic nu probează aici o relație de cauză la efect, iar dacă ea există, atunci este tocmai inversă și, în orice caz, pierderea de bunuri civile se află în raport direct cu volumul alocatilor militare. Acest lucru este valabil cu deosebire cînd e vorba de tehnologiile militare și civile strîns interdependente din unele sectoare ale industriei, ca

electronica sau aviația: o extindere a cheltuielilor militare se asociază inevitabil cu o alocare relativ mai mică pentru investițiile civile. Or, printre-o asemenea deturmare de mijloace spre sfera esențialmente neproductivă — mai bine zis anti-economică — cheltuielile militare reprezintă o severă frînă în calea sporirii producției civile, cu urmări nefaste pentru activitatea economică generală.

Apar deosebit de ilustrative următoarele date referitoare la scăderea ratei de creștere a venitului mondial: de la 4,6 la sută în 1979, această rată s-a micșorat la 3,8 la sută în anul următor și la 2,2 la sută în 1980, fenomenul continuînd de atunci să se manifeste într-un ritm și mai rapid, paralel cu o considerabilă scădere a ritmului de dezvoltare a comerțului mondial, cu dificultăți sporite în ce privește balanțele de plăți. Restrîngerea continuă a activităților productive și a celor din sfera schimburilor sint legate de faptul că înarmările reprezintă un transfer mereu în creștere de resurse financiare, materiale și umane, de potențial tehnico-stiințific din sectorul civil în cel militar, ceea ce înseamnă că toate aceste resurse sunt scoase din circuitul economic propriu-zis și sacrificare pe altarul strategiei. Un veritabil război planetar, o formidabilă hemoragie de bunuri și valori ce sîrăcesc ne-măsurat omenirea. Legătura nemijlocită între înarmări și pulsul economiei apare astfel mai mult decît evident, ea și amplificarea impactului cursei înarmărilor: sporirea arsenalelor de către unele state le determină pe altele să le contramăsoare, ceea ce înlesnește exportul fenomenelor de criză, astfel încît, la urma urmelor, toate țările suportă urmăriile negative ale înarmărilor.

Asa cum a evăntat în repetate rânduri Nicolae Ceaușescu, nici o acțiune vînzînd ameliorarea actualei situații mondiale nu va da rezultatele scontate decît dacă va fi concepută în cadrul eforturilor pentru înghetarea și reducerea cheltuielilor militare, pentru înlăturarea dezarmării și edificarea noi ordini economice internaționale, ca aspecte indisolubil legate, aceasta fiind calea sigură menită să ducă la eliberarea popoarelor de pericolul izbucnirii unui război pustitor, la eliminarea subdezvoltării, a decalajelor dintre state, la prosperitatea și progresul tuturor popoarelor.

Asa cum a evăntat în repetate rânduri Nicolae Ceaușescu, nici o acțiune vînzînd ameliorarea actualei situații mondiale nu va da rezultatele scontate decît dacă va fi concepută în cadrul eforturilor pentru înghetarea și reducerea cheltuielilor militare, pentru înlăturarea dezarmării și edificarea noi ordini economice internaționale, ca aspecte indisolubil legate, aceasta fiind calea sigură menită să ducă la eliberarea popoarelor de pericolul izbucnirii unui război pustitor, la eliminarea subdezvoltării, a decalajelor dintre state, la prosperitatea și progresul tuturor popoarelor.